

ŠKOLA

Vy ma oslovujete: „Učiteľ“ a: „Pane“ a dobre hovoríte, lebo to som. Keď som teda ja, Pán a Učiteľ, umyl nohy vám, aj vy si máte jeden druhému nohy umývať.“ (Jn 13,13). Ježiš je učiteľ a byť kresťanom znamená byť Jeho žiakom. Kresťanstvo je potom procesom, v ktorom nás Ježiš vyučuje. Kresťanstvo je teda škola. Ak sa opýtame, prečo nás Ježiš niečomu vyučuje, tak jediná odpoveď je: pretože je to nevyhnutné na našu spásu. Byť spasený neznemá mať ale byť. Biblia to potvrdzuje: „Ale tým, ktorí ho prijali, dal moc stať sa Božími deťmi: tým, čo uverili v jeho meno, čo sa nenarodili ani z krvi ani z vôle tela ani z vôle muža, ale z Boha.“ (Jn 1,12n). A to, čím ste – to už nie je vec. Nemôžete to dostať. Musíte sa tým stať. Stať sa Božím synom, Božou dcérou, stať sa takým, ako Ježiš Kristus, ako Boh. Tomu sa treba naučiť. A rovnako sa treba naučiť novému spôsobu života v dôvernom, intímnom a intenzívnom spoločenstve s Bohom. Toto je obsah Ježišovej školy.

Je tu september a začína nový školský aj cirkevný rok. Tieto chvíle pritom intenzívne prežívajú nielen deti, ale spolu s nimi aj ich rodičia, starí rodičia, či ostatní príbuzní, ale aj kresťania. Človek sa v škole učí mnohým veciam. Rozvíja a cibrí si tak svoj rozum – veľký dar od Najvyššieho. Rozum sme totiž dostali na to, aby sme prostredníctvom neho poznávali Boha a svet, ktorý stvoril, aby sme si cenili všetky Božie dary a aby sme obdivovali Božiu múdrosť. Dar rozumu však máme využívať nielen pre školu, ale aj pre život, ktorý by sme mali viesť rozumne a múdro vzhľadom na posledný cieľ človeka. Čo je múdrosť? Vo všeobecnosti ide o schopnosť človeka racionálne usudzovať, premýšľať, hodnotiť. Rozumnosť (rozvážnosť) je teda cnosť, ktorá človeku pomáha nájsť vhodné prostriedky na dosiahnutie dobrého cieľa... „Uschopňuje“ rozum, aby vo všetkých situáciách rozoznával, čo je pre človeka skutočne dobré a aby volil správne prostriedky na dosiahnutie tohto dobra... Pomáha človekovi správne si rozvrhnúť konanie a zvažovať všetky prekážky, či možné ťažkosti... Dáva mu schopnosť spraviť si úsudok aj o následkoch vlastného konania... Dnes je azda viac ako inokedy potrebné zastaviť sa a premýšľať – nad sebou, nad svojim správaním, nad svojou vierou, nad svojím životom, nad svojou rodinou, nad všetkým, čím žije spoločnosť a svet... Či by aj nám nepomohla škola. Každý človek má dar rozumu, ktorý je povinný využívať zodpovedne. Nejde pritom len o jeho praktické použitie v zmysle „vedieť sa zariadiť v tomto svete“, ale aj o nezastupiteľnú úlohu pri chápaní sveta a seba. Premýšľame nad životom? Život má totiž svoj zmysel – aký konkrétny zmysel má však môj život? Súčasný svet nás poháňa stále viac, neustále nás niekam tlačí, ženie, dochádza k rýchlym, náhlym zmenám, preto sa netreba čudovať, že dnešný človek rozmýšľa tak malo, že uvažuje povrchno, plytko, že sa nesnaží porozumieť do hĺbky, rozjímať a zmúdiť. A jednak máme ten veľký dar rozumu, aby sme uvažovali, meditovali a žili rozumne. Nebojme sa znovu aj tento rok, všetci vstúpiť do Ježišovej školy a pracovať na sebe. Preto sa vraví: *Celý život sa učíme.*